

[Ragnhild Andersen.]

vanskeligt tro, at den højtærede handelsminister har glemt dette, og han vil sikkert også indrømme, at det ikke skulle være nødvendigt at give adgang til denne usunde spekulation, for at der overhovedet kan blive arbejde og industri her i landet, også på dette område. Det er jo netop udfra det usunde, der ligger i denne saftsukkerproduktion, at mit parti har foreslået den ind under den almindelige fordelingsordning.

Den højtærede handelsminister er så overordentlig glad for den nedsættelse, der for første gang i en årrække har fundet sted i priserne til dyrkerne. Ja, det må siges, at det er en, om end meget mikroskopisk nedsættelse, der har fundet sted: på den ene side en nedsættelse af fragttillægget med 5 øre, på den anden side en fordobling af nedkulingstillægget. Der var ikke det store sus over nedsættelsen af priserne i denne omgang, højtærede hr. minister! Man har i denne omgang været rørende enig med dyrkerne under forhandlingerne, og netop dette, at man her i den høje rigsdag, hvor vi tidligere altid har haft langtrukne debatter om sukkerloven; nu end ikke har lyst til en udvalgsbehandling — så storartet en enighed er der mellem roedyrkernes repræsentanter og den højtærede handelsminister —, fortæller vel et og andet om, at denne nedsættelse ikke er af så stort et omfang, som det havde været ønskeligt fra arbejdernes synspunkt, fra forbrugernes synspunkt, fra deres synspunkt, der skal købe sukkeret og betale underskuddet på sukkerbalancen — det skal der jo også nogle til som bekendt.

Den højtærede handelsminister forsøger at slå mønt af vore ændringsforslag, i hvilke det siges, at sukkerfabrikkerne ikke må udbetale over 6 pct. i årligt udbytte, og siger, at dermed anerkender vi de 6 pct. Nej, højtærede minister, det gør vi ikke, men vi synes dog ærligt og redeligt, det må være på tide at holde de sukkerudbytter lidt indenfor det rimeliges grænser. Den højtærede handelsminister prøver at stille det vældig radikalt op: vi anerkender de 6 pct, det gør han ikke. Nej, han vil ikke begrænse det under de 6 pct., og han vil heller ikke have, som vort parti foreslår, at man skal tilbagebetale de beløb, som er udbetalt udover de 6 pct. gennem en lang årrække. Så vi skal vist lede længe for at finde den højtærede handelsministers radikalisme forud for vort parti i dette spørgsmål. Man klarer det nu engang ikke med ord alene. Den megen snak om, hvad man vil nå, giver jeg ikke så meget for, når man ikke her på rigsdagen vil stemme for det.

Hvad spørgsmålet om nationalisering angår, skal jeg indrømme, at vi har taget ved lære af de gamle socialdemokrater, som allerede før første verdenskrig fandt det opportunt at gå ind for nationalisering af sukkerindustrien. Vi har såmænd også med omhu studeret „Fremtidens Danmark“, og det kan vel ikke være vor skyld, at den højtærede handelsminister rykker tilbage fra principperne. Jeg synes i og for sig, der er noget uretfærdigt i at angribe os for, at vi bliver stående på det standpunkt, den højtærede handelsminister havde som efterkrigsprogram. Nej, den højtærede handelsminister må vist indrømme, at det er ham, der rykker til højre, og os, der forsvarer skanserne.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det ærede medlem hr. Tholstrup drager min sagkundskab i tvivl på det økonomiske og landbrugsmæssige område. Hertil skal jeg blot svare, at jeg dog i hvert fald ikke har været udsat for det, som det ærede medlem hr. Tholstrup har været udsat for, nemlig af sit eget parti at blive kasseret til at deltage i udvalgsarbejdet på disse områder.

Med hensyn til de løfter, det ærede medlem hr. Tholstrup gerne vil aftvinge mig om, hvorledes vi skal disponere over det kommende års sukkerhøst, tror jeg, det vil være rigtigt først at få denne sukkerhøst i land; til den tid kan vi da — ud fra de økonomiske og forsyningsmæssige forhold, der da måtte være rådende — tage stilling til, hvorledes vi i så henseende skal disponere.

Det ærede medlem hr. Tholstrup mente, at hvis der blev større sukkerhøst til næste år, burde man ikke, som man har gjort det i år, tage den ud af munden på forbrugerne. Jeg er ikke helt klar over, hvad det ærede medlem dermed sigter til, men jeg vil gå ud fra, at det ærede medlem, selvom han altså ikke er blevet medlem af rigsdagens vareforsyningsudvalg, dog følger så meget med i tingene, at han er klar over, at vi har foretaget en efter omstændighederne betydelig forhøjelse af sukkerrationeringen i indeværende høstår. Det kan ikke være ubekendt for det ærede medlem, at vi i fjor gav den dobbelte ration syltesukker af, hvad der tidligere blev givet, det kan ikke være det ærede medlem ubekendt, at vi har lovet at holde denne høje syltesukkeration, høj i forhold til tidligere, ikke absolut set, og det kan heller ikke være det ærede medlem ubekendt, at selve den normale sukkerration er sat i vejret.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen ville friske min hukommelse op, forså-